Phil. Melanchthon.

Collatio

de

impositione manuum.

Haffniæ 1542.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 168 4°

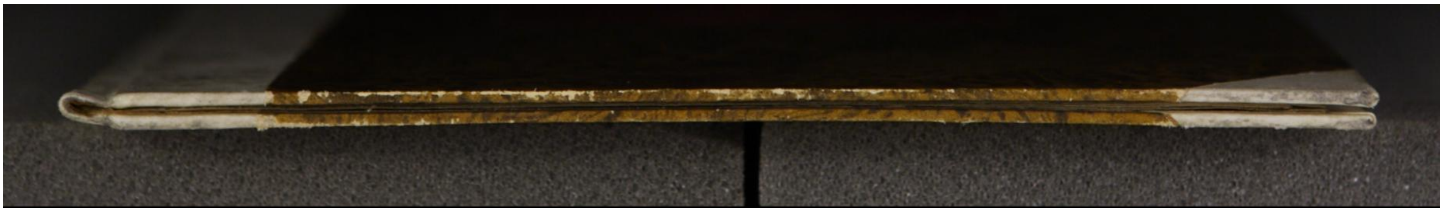

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 168 4°

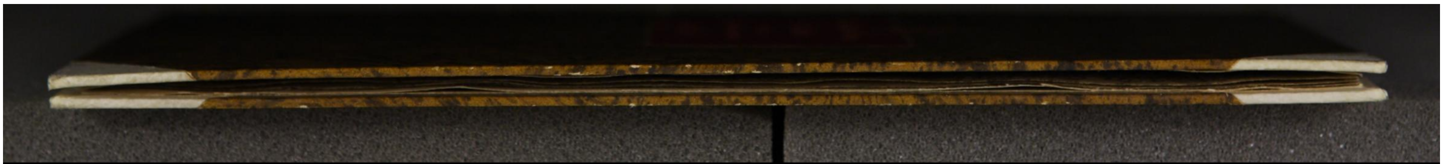
Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 168 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 168 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 168 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 168 4°

83 4.°

LN 168

M

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 168 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 168 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 168 4°

1

COLLATIO DE IMPOSITIONE MANVVM, in dedicando Sacerdote, & dedicanda victima, ſcripta in Conuentu Ratisbonenſi a PHILIP. MELAN.

Impreſſa Haffniæ per Ioannem Vinitorem. 1542.

Thorvald Boeck 1877.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 168 4°

COLLATIO DE IMPOSITIO-ne manuum, in dedicando Sacer-dote, & dedicanda victima.

MOs vetus & prima deductus origine mundi,
Traditus & ſancta Relligione patrum eſt.
Sacrifici manibus pecudis contingere frontem,
Hoſtia quæ pura eſt iam facienda Deo.
Norma Sacerdotem ſimilis cur dedicat ipſum?
Impoſita cur fit Sanctus & ipſe manu?
Teſtatur ritus puram eſſe, Deoq; dicatam
Ante aras pecudem, quæ ferienda cadet.
Sic inculpatum mos hic iubet eſſe miniſtrum,
Qui iam Doctoris munus obire volet.
Non aliquo ſit mens polluta errore prophano,
Vitaq; ad exemplum crimine tota vacet.
Addictuſq; Deo diuina Oracula tradat,
Officij metas norit & ille ſui.
Lege datos faſces alijs permittat habendos,
Nec Rector trepidi geſtiat eſſe fori.
Non vulgi frenos, populari deditus auræ,
Nec morum laxet vincula, grata Deo.
Nolit ad adfectus Regum, cæcoſq; furores,
Flectere, ceu, turpis, Iuraq;, faſq; Gnatho.
Quiq; manum impoint, rectoris nomine ſummi,
Semper vt huic curet ſubditus eſſe, iubet.
Doctrinam, moreſq; regant cæleſtia dicta,
Et noua non auſit condere iura ſibi.
Hei quantam rerum molē, quæ pondera Doctor,
Infirmus humeris ille gerenda ſubit.

Seu

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 168 4°

Seu cupidas Regum mentes frenare ſtudebit,
    Seu populum ad mores vult reuocare bonos.
Numina ſeu conficta dolo, detrudet ab aris,
    Impia Pontificum diminuetq; lucra.
Seu fictam Monachis perſonam detrahet, atq;,
    Adſeret æterni dogmata vera Dei.
Quas feret ærumnas furijs agitantibus hoſtes?
    Tollere qui e medio tale Catharma volent.
Sic etiam doctor ſyncerus victima fiet,
    Aſſiduēq; litat ſanguine & ipſe ſuo.
Ecce tenes cauſas cur ritus dedicet idem,
    Et pecudem, & Myſten, qui pia ſacra facit.

Iſta Sacerdotis Chriſti veriſsima imago eſt,
    Muneris huic detur gloria prima ſacri.
Hic ſine labe fuit, claraq; in luce parentem,
    Et videt, et vero ſemper honore colit.
Huic Deus ipſe manū impoſuit, iuſsitq; docere,
    Arcana æterno dogmata prompta ſinu.
Hunc preſſere manus, et iuſſa ſeuera, parentis,
    Supplicio vt lueret crimina noſtra ſuo.
Hunc, licet inferior, comitatur cætera turba,
    Officij titulum cui dedit ipſe ſui.
Vult Euangelij cuſtodes ſemper haberi,
    Militiæ ſocios ſemper et eſſe ſuæ.
Cum mater vocat hos Eccleſia, nomine Chriſti,
    Mandat et impoſita munera ſacra manu.
Admoniti diſcant iſtius imagine ritus,
    Hic ordo quantum polliceatur opus.
Vt pecus ante aras quondam ſacrata cadebat,
    Coſta, Deo, vt fierent, viſcera, ſuauis odor.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 168 4°

Victima ſic etiam Chriſto ſit quiſqȝ Sacerdos,
Laudibus vt fragrent terra polusqȝ Dei.

Talis ABEL tenerum pure mactauerat agnum,
Agnus at exitio mox datus, ipſe, fuit.

Conſilio patrias ESAIAS rexit habenas,
Et trepidis portus ciuibus ille fuit.
Depulit Aſsyrium Solymis a mœnibus hoſtem,
Victori ponens clara Trophæa Deo.
Iamqȝ ſenex centum vitæ confecerat annos,
Cum ſerra ſciſsus victima ⁊ ipſe fuit.
Nemo poteſt memorare ōnes, ſpectabimus omnes
Cum Deus induerit corpore quenqȝ nouo.

Talia ſed quædam prodeſt exempla tenere,
Nō BAPTISTA igitur prætereūdus erit.
Hic Euangelium monſtrato tradidit agno,
Placatum nobis qui facit eſſe Deum.
Et Phariſæorum taxans deliria, Ritus
Fucoſos vetuit pro pietate ſequi.
Iuſtificamqȝ fidem docuit Iordanis ad undam,
Et rupes natum iam ſonuere Dei.
Sordibus humanis Lex obſcurata iacebat,
Huic etiam lucem reddidit ille ſuam.
Congrua deſcripſit ciuilis munera vitæ,
Iuraqȝ militibus, iudicibuſqȝ, dedit.
Atqȝ Fidem iuſsit lucere in rebus agendis,
Notior vt fieret gloria vera Dei.
Coniugij ſancit legem, damnatqȝ Thyeſten,
Vxorem fratris qui rapere auſus erat.

Quare

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 168 4°

Quare Baptiſtam crudelis adultera perdit,
Qui moriens veluti victima cæſa iacet.

Noticia Chriſti Stephanus, non ſanguine tauri,
Reſtitui vitæ dona perennis, ait.
Concio Pontifices ingrata accendit auaros,
In caput vt iacerent aſpera ſaxa viri.

Utq; alios multos ſileam, fit victima PAULUS
Eoo Chriſti nomen ab orbe gerens.
Et dum ſex luſtris terraq; mariq; vagatur,
Ac Euangelium ſpargit ubiq; Dei.
Et negat extingui mentem diuinitus ortam,
Corporis e vinclis quando ſoluta fugit.
Proponensq; malis pœnas, & præmia fuſtis,
Arbitrio vero diſtribuenda Dei.
Juſticiam monſtrat, quā Chriſti propter honorē,
Aeternus nobis dat Pater atq; probat.
Interea pugnæ, pugniſq; pericula iuncta,
Tam longo exercent tempore mille virum.
Dum tandem feriendo dedit ſua colla Neroni,
Et iacuit tanquam vile cadauer humi.

Noſtra etiam vidit, quanquam infœlicior ætas,
Qui vitæ Chriſtum præpoſuere ſuæ.
Hic vbi diuiſo Batauorum eſt inſula Rheno/
Suduaniam in ripa dure Sicamber habes.
Hæc tulit Henricum ciuem, quem vidimus ipſi,
Florentem ſtudijs, ingenijq; bonis.
Hic toto Chriſti ſpirabat pectore amorem,
Cui ſtuduit vera reddere vota Fide.

Eximiaqꝫ ſuos mores pietate regebat,
Virtutum exemplum poſſet vt inde capi.
Quicquid id eſt, quod de natura Græcia ſcripſit,
Artibus excultus norat et ille bonis.
Quas teneat metas dum totum perficit annum,
Aureus obliquo Phebus in orbe means.
Longius a terra cum ſummo tardus in axe,
Voluitur, arentes cur premit æſtus agros?
Cur, quoties imo velocior ibit in axe,
Et propior terræ, frigida Bruma venit?
Hæc ita contemplans autorem agnoſcere iuſsit,
Et pura grates dicere mente Deo.
Hæc, ait, oſtendunt nobis illuſtria ſigna,
Aeterna mundum non ſine mente regi.
Altera ſed potior fuit illi cura tenere,
Extant quæ nobis tradita voce Dei.
Hoc Doctore iterum Bremenſi inclaruit vrbi,
Vnius Chriſti munere parta ſalus.
At, quia diuinos ſtatuis detraxit honores,
Exitium Monachi qualibet arte ſtruunt.
His furijs mitra ornatus dedit arma Tyrannus,
Qui tandem oppreſſum nõ procul vrbe necat.
Hei cur tam ſubito orbata eſt Eccleſia tali
Lumine, quo poſt hac debuit illa frui.
O dilecte mihi ante alios Henrice, laboris,
Nunc partem noſtri te tolerare velim.

Talia præconum quamuis ſunt fata piorum.
Membra iacent ſœnis ⁊ lacerata modis.
Non periere tamen, ſed habent commertia læti,
Cum Chriſto, viuis agminibuſq; Patrũ.

Huius,

Huius cum ſtanti tibi frons tangetur ad aram,
  Te fieri ſocium noueris ipſe, chori.
Pontificemq; ſcias tibi Chriſtū imponere dextrā,
  Poſcenti vires ⁊ dare velle nouas.

Proh, quanto, a falſis, Myſtæ, diſcrimine, veri
  Diſtant, hoc etiam nos meminiſſe decet.
Nemo poteſt unquam cenſeri iure Sacerdos,
  Contra Euangelium qui fera bella gerit.
Quiq; furens audet noua fingere numina, quiq;
  Sacra facit nulla tradita voce Dei.
Tales ſacrafici celebrabant Orgia Baccho,
  Errans cum Thyrſis ebria turba ſuis.
Et Salij Martis tales ignota ſonabant
  Carmina, cum gererent ſcuta vetuſta manu.
Sacrificos ſimiles creat ⁊ nunc Roma prophana,
  Qui propter ventrem numina falſa colunt.
Hos fuge, et a veris Chriſti diſcerne miniſtris,
  Pure Euangelij qui pia iuſſa docent.

Deniq; vota pij faciant. ſumumq; parentem,
  Aſsiduis precibus, quod iubet ipſe, rogent.
Ut populum, per quem vero celebretur honore
  Augeat, ⁊ ſemper protegat, atq; regat.
Fœliceſq; duces addat, doctoſq; miniſtros,
  Larga Euangelij meſsis vt eſſe queat.
Arceat ⁊ Chriſti graſſantem dextra Draconem,
  Ne ferus humanum deuoret omne genus.
Seruet opus Pater æternus, quod condidit, atq;
  Noticiam extingui non ſinat ipſe ſui.
A M E N.

Wenn man nicht vermogen wolle
Jedermann ſtadt kennen

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 168 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 168 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 168 4°

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 168 4°